

RAF-ontvoering Schleyer dertig jaar geleden

Nieuws

[Achtergrond](#) - 5 september 2007

(5 september 2007) Vandaag dertig jaar geleden ontvoerde de Rote Armee Fraktion (RAF) de Duitse werkgeversvoorzitter Hanns Martin Schleyer. Anderhalve maand later werd hij door de RAF vermoord. Dit heeft de Duitse politieke cultuur voorgoed veranderd, aldus kanselier Angela Merkel.

Met de ontvoering van Schleyer begon wat later de geschiedenis inging als de Duitse herfst. Vier Duitse RAF-terroristen stoppen in de namiddag van 5 september 1977 de Mercedes van Schleyer en schieten er direct op los. In anderhalve minuut vallen 119 schoten. Drie lijfwachten en Schleyers chauffeur worden gedood. De werkgeversvoorzitter zelf wordt in een busje gedwongen. Nog geen vijf minuten later zijn de ontvoerders ervandoor met hun slachtoffer.

De ontvoerders eisen de vrijlating van verschillende RAF-leden, onder wie oprichters [Andreas Baader](#) en [Gudrun Ensslin](#), die in de Stammheim-gevangenis vastzitten. Nog op de avond van de ontvoering zelf besluiten kanselier Helmut Schmidt (SPD) en alle partij- en fractievoorzitters gezamenlijk niet op de eisen van de ontvoerders in te gaan. Voor het eerst in de Duitse geschiedenis wordt er een crisisteam gevormd waar alle betrokken hoge ambtenaren en toppolitici van alle partijen deel van uitmaken, een bijzonderheid in de Duitse gepolariseerde politieke cultuur.

In de *Frankfurter Rundschau* gaat kanselier Merkel in op de gebeurtenissen van de herfst van 1977. Het is sindsdien "een goede traditie", zegt ze, dat regering en oppositie in Duitsland samenwerken als het staatsbelang in het geding is. De twee lessen die de politiek uit de herfst van 1977 geleerd heeft, aldus Merkel, zijn dat bij dergelijke uitzonderlijke gebeurtenissen alle partijen betrokken dienen te worden en dat de staat zich nooit mag laten chanteren.

Schleyers ontvoering duurde uiteindelijk 43 dagen. Op 13 oktober 1977 kaapten Palestijnse sympathisanten van de RAF het [Lufthansa-vliegtuig de Landshut](#) om de eisen van Schleyers kidnappers kracht bij te zetten. De inzittenden van het vliegtuig werden op 18 oktober echter door de GSG9, de Duitse anti-terreur

eenheid, bevrijd. Daarbij kwamen drie van de vier ontvoerders om het leven. Direct daarop pleegden Baader en Ensslin zelfmoord in de gevangenis. Schleyer werd vervolgens door zijn ontvoerders met drie schoten door het hoofd vermoord. Zijn lichaam werd korte tijd later in de kofferbak van een auto in Mülhausen in de Elzass gevonden.

Helmut Schmidt, de toenmalige SPD-kanselier, zegt zich nu, dertig jaar later, nog steeds "verstrikt" te voelen "in schuld". Omdat de regering niet toegaf aan de eisen van de terroristen, werd Schleyer vermoord. Merkel toonde begrip voor de onmogelijke situatie waar de regering toen voor was geplaatst. De afgelopen jaren heeft ze zelf ook moeilijke beslissingen moeten nemen, zegt ze, bijvoorbeeld bij de ontvoering van Duitse staatsburgers in Irak of Afghanistan. Daarbij moest ze "het geheel in het oog houden", waardoor een beslissing "voor een enkeling heel bitter" kon uitvallen. Een verschil met de ontvoering dertig jaar geleden is echter dat de terroristen van toen Duits waren, dus dat de dreiging "uit het eigen land" kwam.

FAZ.NET

[Gefangen im eigenen Ruf](#)

Spiegel Online

["Ich bin verstrickt in Schuld"](#)

[Schleyer-Mord prägte laut Merkel politische Kultur](#)

Meer over de ontvoering van Schleyer en de RAF lees je in het dossier: [Lessen van de RAF-terreur](#).

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/1209/raf-ontvoering-schleyer-dertig-jaar-geleden>